

СУЧАСНА НАУКА ТА ФІЛОСОФІЯ ПРО БУТТЯ «ТОНКИХ МАТЕРІЙ»

У статті розглядаються особливості уявлень про так звані «тонкі матерії» у релігії, філософії та природознавстві. Аналізуються досягнення сучасної науки у сфері вивчення "Тонких Матерій". Особливе значення надається відкриттю п'ятої фундаментальної взаємодії у світі, якою є інформаційна, відкриттю торсійних полів, які є носієм інформації, та обґрунтуванню теорії фізичного вакууму, яка дозволяє створити Єдину Теорію Поля.

***Ключові слова:** Тонкі матерії, сильні і слабкі взаємодії, торсійне поле, фізичний вакуум, Єдина Теорія Поля.*

Mychajlo Skalets'kyj. The Contemporary Science and Philosophy on the Being of Subtle Matter. In this article the author considers the particularities of so called "subtle matter" in religion, philosophy and natural science. The author also analyzes the achievements of contemporary science in the sphere of "subtle matters" study. The great importance is attached to the discovery of the fifth fundamental interaction in the world, which is the informational one, the discovery of torsion field, which is the bearer of information, and argumentation of the physical vacuum theory that allows to create the Unified Field Theory.

Keywords: subtle matter, weak and strong interactions, torsion field, physical vacuum, Unified Field Theory.

Наукова парадигма, що склалася ще за античних часів і домінувала в науці та філософії до кінця ХХ ст., ґрунтувалася на протиставленні матеріального та духовного початку. Це породжувало гострі суперечки у філософії, особливо між матеріалістами та ідеалістами. Але це протистояння не мало продуктивних наслідків. Президент Російської Академії Наук Юрій Осипов у своєму виступі на Всесвітньому Руському Народному соборі, який відбувся у 1998 р. в Троїцько-Сергієвій Лаврі, зробив вражаюче зізнання: «Саєнтичний (науковий) світогляд, який претендував на універсальну парадигму, котра замінила б релігію, звичайно, не здійснився» [9, с.8]. В устах керівника російської науки, яка так довго боролася з релігією, ці слова прозвучали дуже знаменно.

На межі ХХ-ХХІ ст. у різних галузях науки було здійснено цілий ряд відкриттів, які вимагають побудови нової наукової парадигми, яка відкидає протиставлення ідеального (духовного) та матеріального і допускає зближення науки та релігії. Але для цього необхідно прийняти гіпотезу про існування т.зв. «тонких матерій», існування яких доводять ці відкриття. Поняття «тонкий», або невидимий світ, трактується неоднозначно. У релігії це: Бог, ангели, демони, душі, душі живих та мертвих, небеса тощо. У філософії – це світ ідей та світ причинових зв'язків. У природознавстві – це світ надмалих та, як не дивно, світ надвеликих величин, а також віртуальний світ.

Довгий час традиційне природознавство уникало або намагалось замовчувати проблеми тонкого (невидимого) світу. Академік В.Казначеев

зробив спробу проаналізувати причини, через які ортодоксальні вчені цуралися проблем тонкого (невидимого) Світу. «Річ у тім, що традиційна наука базується на вимірах маси, енергії та імпульсу. А в Тонкому світі відбуваються, в основному, процеси лише інформаційного обміну. Прилади для їх реєстрації ще не створені. Крім того, в дослідженнях Тонкого Світу порушується священний принцип традиційної науки, а саме: необхідність повторюваності результату експерименту. Крім іншого це пояснюється також впливом психіки. Ось ці причини – відсутність надійного інструментарію, нестійкість явищ і психічні непізнавані взаємодії, – власне й створюють думку у стандартно мислячих вчених про відсутність тут предмета дослідження» [11, с.4].

Однак природознавство у своєму розвитку за останні три століття досягнуло запаморочливих успіхів у дослідженні так званих «тонких» матерій. До недавнього часу у сучасному природознавстві було відомо чотири фундаментальні форми взаємодії між матеріальними об'єктами: електромагнітна, гравітаційна, сильна та слабка ядерна взаємодія. Технічними засобами послідовно і ретельно досліджувалися всі чотири фундаментальні взаємодії: гравітаційна (XVIII ст.), електромагнітна (XIX ст.), сильна та слабка ядерні (XX ст.). Слабка взаємодія панує над лептонами. У це сімейство входять електрони, мюони, таулептони та всі різновиди нейтрино. У сильній взаємодії беруть участь адрони, серед яких найбільш відомі нам протон і нейтрон, плюс ще кілька сотень відомих фізикам елементарних частинок. Електромагнітній силі підвладні всі електрично заряджені частинки. Гравітації підпорядковується все на світі.

Отже, існують чотири типи взаємодії, і лише одна з них, гравітаційна, виступає загальною та всюдисущою. Проте вона є найслабшою з усіх згаданих. Гравітація занадто слабка і тому не може зберегти ні єдності каменю, ні молекули, ні атома, ні атомного ядра. Найпотужніша взаємодія – це та, яка заслужено називається сильною. Вона утримує разом протони і нейтрони. Причому ця взаємодія, наприклад, між двома протонами в 1038 разів сильніша, ніж гравітаційна взаємодія між ними.

Для кожної взаємодії були розроблені окремі теорії. Свого часу академік М.Марков філософськи зауважив: «Чи не повинні в майбутньому об'єднатися ці чотири типи взаємодій? А то так і хочеться запитати, якщо було би в кого: господи, навіщо тобі ці чотири форми?» [11, с.78]. І справді, разом із розвитком теоретичної фізики почалося об'єднання теорій цих взаємодій. Так виникла єдина теорія електромагнітної і слабкої взаємодій – електрослабка взаємодія. За створення цієї теорії С.Вайнберг, А.Салам і П.Глешоу отримали Нобелівську премію. Пізніше вдалося об'єднати теорію електрослабкої і сильної взаємодій (так зване «велике об'єднання»). І, нарешті, з'явилися ідеї побудови Єдиної Теорії Поля (ЄТП) як супероб'єднання всіх чотирьох взаємодій. При чому поле – це також особлива форма матерії, яка зв'язує частинки речовини в єдині

системи і передає дії одних частинок на інші з кінцевою швидкістю [6, с.22]. Біля витоків ідеї побудови ЄТП стояв А.Айнштейн.

У свій час Макс Планк писав: «... Створення єдиної і незмінної картини світу – мета, до якої прагне природознавство. ...Створення Єдиної Теорії Поля переконливо довело б, що принципові засади Світобудови спираються на єдині закони, і будь-які взаємодії, як частковий випадок, випливають із спільної взаємодії. Це також підтвердило би, що між усіма рівнями Буття, у тому числі між матеріальним і духовним буттям, немає принципової різниці. Це один світ, у якому матеріальне та духовне також перебувають у тісному співіснуванні та взаємодії» [17, с.371]. Як вказує російський вчений Г. Шипов: буття речей не суперечить іншій формі буття – тонкоматеріальному. Просто матеріальний світ – це світ низькочастотних вібрацій, а тонкоматеріальний світ – високочастотних вібрацій [17, с.361]. Створення ЄТП дозволило б також науково підтвердити найважливіше положення езотеричного знання: розвиток всього Суцього у Всесвіті підпорядкований закону еволюції та відбувається за рахунок безперервного переходу з одного світу в інший шляхом підвищення частоти вібрацій. Інакше кажучи, життя у Всесвіті неперервне і нескінчене, бо його основа еволюція.

Крім того, жодна з чотирьох взаємодій не дозволяє пояснити феномен свідомості, яка також має певний онтологічний статус. Якщо ж наука не може пояснити природу свідомості, значить її система ще не завершена. Тому для вирішення проблеми свідомості необхідне створення нової наукової парадигми, вказують А.Акимов та Г.Шипов [5, с.66].

Багаторазово перевірені та експериментально підтверджені псі-явища, такі як телепатія, психо-(теле) кінезія, ясновидіння, матеріалізація і дематеріалізація, змушують визнати реальність нових, раніше невідомих науці фундаментальних закономірностей, зумовлених особливостями взаємодії свідомості людини з навколишнім світом. Вчені наполегливо працювали над проблемою Тонкого світу, Свідомості, будували моделі з розширенням понять простору і часу та інших фундаментальних категорій. Поміляючись і починаючи все спочатку, наука наполегливо йшла до розробки нової парадигми, нових наукових концепцій, що дозволяють по-новому поглянути на проблеми Світобудови.

У 90-х роках ХХ ст. було відкрито нову п'яту фундаментальну форму взаємодії у світі, а саме: інформаційну [2, с.21]. Її проявом виявилися торсійні поля, які виступають носієм інформації в тонкому світі. Наявність торсійного поля дозволяє стверджувати про об'єктивне буття свідомості, душі та можливість буття інших вищих духовних сил.

З відкриттям п'ятої взаємодії вдалося створити Єдину Теорію Поля, яка переросла в теорію фізичного вакууму, обґрунтовану російським фізиком-теоретиком Г.Шипов. На основі його концепції формулюється нова наукова

парадигма, згідно із якою фізичний вакуум – це праматерія, яка лежить в основі всіх природних речей і явищ, починаючи від елементарних частинок і закінчуючи макро- і мегаоб'єктами. Оскільки вакуум є носієм всіх п'яти форм полів та основою всіх інших форм матеріальної взаємодії, то саме це дало змогу створити Єдину теорію Світобудови.

Торсійна парадигма та концепція фізичного вакууму дозволили з достатньою певністю сказати про те, що всі парапсихологічні феномени ґрунтуються на законах мікросвіту і фундаментальних взаємодіях. З'явилася можливість співвіднести свідомість і мислення з їх матеріальним носієм у формі торсійних полів. Останні наукові дослідження показали, що сфера Свідомості і Мислення має матеріальну основу у вигляді Єдиного Поля. Пізнавши фізику Єдиного Поля (фізичного вакууму), можна зрозуміти природу Свідомості, Мислення, Колективного Розуму і Абсолютного Духу [4, с.68]. Теорія фізичного вакууму та торсійного поля доводить, що свідомість і матерія існують нерозривно, тому сучасна філософія повинна відмовитися від протиставлення матеріального і духовного.

Таким чином, за допомогою величезного напруження сил, методом проб і помилок, шляхом приголомшливих злетів і катастрофічних падінь наука також прийшла до розуміння тих знань, якими володіє езотеризм.

1. *Акимов А.Е.* Физика признает Сверхразум // Чудеса и приключения. – 1996. – С. 24-27; 2. *Акимов А.Е.* Пятое фундаментальное взаимодействие // Терминатор. – 1994. – №23. – С. 21-23; 3. *Акимов А.Е.* Эвристическое обсуждение проблемы поиска новых дальностей. EGS концепции // Сознание и физический мир. Вып. 1. – М.: Агентство «Яхтсмен», 1995. – С. 36-84; 4. *Акимов А.Е.* Создание торсионных технологий исключает Апокалипсис // Чудеса и приключения. – 1998. – №7. – С.11-19; 5. *Акимов А.Е., Шипов Г.И.* Сознание, физика торсионных полей и торсионные технологии // Сознание и физическая реальность. – 1996. – Т.1. – С.66-72; 6. *Барни А.* Торсионный Бог // На грани невозможного. – 1999. – №15 – С. 45; 7. *Васильев П.* Пересадка души // АиФ. – 1996. – №44; 8. *Волченко В. Н.* Принятие Творца современной наукой // Сознание и физическая реальность. – 1997. – Т.2. – С.17-23; 9. *Ганичев В.* Когда встречаются вера и знания // Чудеса и приключения. – 1998. – №10. – С. 61-70; 10. *Гришин С.В.* Фундаментальная физика и мировоззрение Востока: к проблеме соотношения // Сознание и физическая реальность. – 1997. – Т.2. – С. 81-89; 11. *Казначеев В.П.* Живые лучи и живое поле // Чудеса и приключения. – 1996. – №5. – С. 69-77; 12. *Казютинский В.В.* Проблема начала мира в науке, теологии и философии // Земля и Вселенная. – 1992. – №4. – С. 39-43; 13. Отчет о конференции «Наука на пороге XXI века новые парадигмы» // Сознание и физическая реальность. – 1996. – Т.1. – С. 116-118; 14. *Подольный Р.Г.* Нечто по имени Ничто. Жизнь замечательных идей. – М.: Знание, 1983. – 191 с.; 15. *Тихоплав В.Ю., Тихоплав Т.С.* Физика веры. - СПб.: «Весь», 2001. – 256 с.; 16. *Тихоплав В.Ю., Тихоплав Т.С.* На пороге Тонкого Мира: Кардинальный поворот. – СПб.: «Весь», 2003. – 304 с.; 17. *Шипов Г. И.* Теория физического вакуума. – М.: МНТЦ ВЕНТ, 1992. – Ч. 1. Препринт 30. – 63 с.; Ч. 2. – Препринт 31.